

имъ бѣде полезенъ въ сѣко едно отношение. И така, животътъ и дѣятелността на Методия са отличава отъ животътъ и отъ дѣятелността на Кирила не само съ отдѣлни черти, но и съ сичкото направление на неговите мисли и дѣйствия. Методии е билъ турень въ по-тѣсни и въ по-частни отношения съ практическите въпроси на дѣйствителниятъ животъ, нежели неговиятъ братъ; той не посвѣщаль своето време на философически размисления и не е изострялъ своето краснорѣчие между византийските богослови и ритѣри, а извлѣкалъ е своите познания изъ човѣческите сжрца и изъ самата дѣйсвительность; най-послѣ, той не е желалъ да блѣсти и да влазя въ богословски препирни съ така нарѣченните еретици, а старалъ са е да воведе въ народниятъ животъ оние начала, които сж биле още теории въ главата на неговиятъ братъ. Съ една дума, Методии е турилъ пжрвиятъ камакъ въ основата на славянското здание, което слѣдъ време е извѣло славянскиятъ народъ изъ неговото темно царство, което му е дало мѣсто между другите европейски народи и което го е накарало да завладѣе своето отдѣлно сжществование, своето самостоятелно отличие и своето народно самосжзнание. Ако Методии и да не ималъ такова философическо развитие, каквото видиме у Кирила, но той е превжсходилъ брата си въ друго отношение, т. е. той е знаялъ животътъ и работилъ е за простите смжртни. Съ една дума, ако разглѣдаме малко по-дълбоко тие двѣ личности, то не ще да знаеме на коя отъ тѣхъ да дадеме предпочитание. Както единътъ, така и другиятъ сж биле човѣколюбиви, умни и рѣшителни; както единътъ